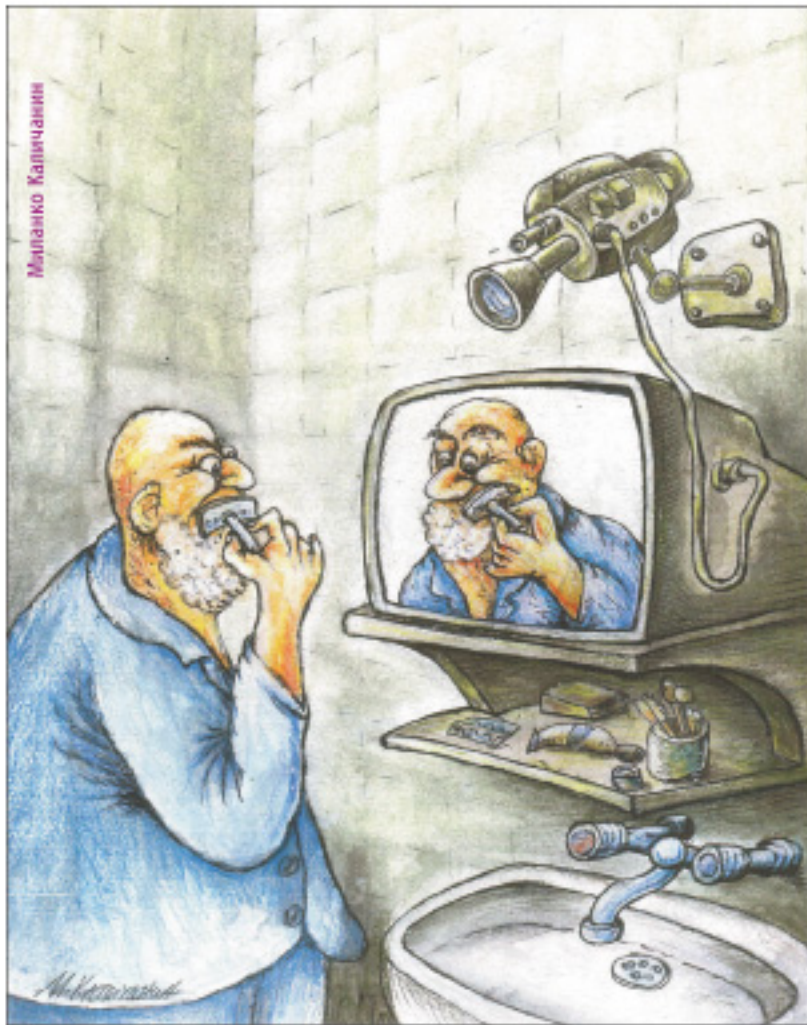

Афоризам недеље

Доскора је важило, није коме је речено, већ коме је суђено.
Сад је суђено коме је речено.

Зоран Раонић

**Вратићемо
Косово.
Али прво да
вратимо кредите!**

Слободан Смић

**Ма каква
проституција?!
Једва смо и криминал
легализовали!**

Нинус Несторовић

**Нарко-дилер је
баталио тај бизнис и
почео да намешта
утакмице. Јер дрога је
смрт, бавите се спортом.**

Марко Миљковић

НАЈБОЉА САТИРИЧНА ПРИЧА

ТВИТОВАЊЕ

Нестрпљиво чекам недељу и изборе на којима ћемо да оборимо кључу. Овај викенд мора да буде радан. Диктатор може да диктира непокоменима, али не и велики грађани.

(среда, 18.08):
Вечерас у поноћ почиње изборна тишина, мада се опозиција ни досад није могла чути у његовим медијима. Готов је, али стварно. Још му то нису јавили, јер су сви медији режимски. На крају крајева, ближи му се почетак краја. Хајдемо, људи, да га сменимо! Оставимо тастатуре и оловке у руке. Боље оловке да мењају него оловке!
(четвртак, 20.13):
Сви пријатељи с којима сам у контакту на друштвеним мрежама хоће промене. Доста је свима цензуре, страха, беде, лагања, спавања, злоупотребе институција, лажних диплома, нестручности и партијског запошљавања. Још мало, па ћемо то да променимо. Ко има у глави, мора имати и у ногама, па лепо да прошета до бирачког места. Његов крај се не мери више данима, него сатима!
(петак, 22.45):
Споро ми пролази данашњи дан. Вуче се као брзи воз на обећаним пругама. Сутра је дан одлуке. Покушавам да гледам утакмицу Премијер лиге између Арсенала и Вест Хема, али не могу да се концентришем, па сам се

радовао голу „кеџура“, нао наврњам за „лобије“. Сутра је дерби на којем побеђујемо ми ауцајдери. Идем сад у кафану да убијем време и које пиво уступ.
(субота 16.54)

Људи, сад сам се пробудио. Синоћ сам затпаио у кафићу „Главни штаб“. Јављају да је до 14 сати мали одзив. Мора нас много више на тасачка места, ако хоћемо да га срушимо.
(недеља, 15.33)

Управо сам се испуширао и испопао. Све сам за комп да видим шта се коментарише. Не разумем људе који још нису тасали, а могли су. Шта чекате? Сви на кућице.
(недеља, 17.29)

Вратио сам се из шетње с Астором. Нисам могао да га водим на бирачко место, јер не пуштају кучиће. Хајдемо, људи, још је мала излазност!
(недеља, 18.48)

Само да одслушам нову ствар од Коцкунцеја. Људи, ово је последњи тренутак да се великим одзивом изведе велика промена. Крећем да тасам, само да поставим ове тилове и да одговорим на пар мејкова.
(недеља, 19.31)

Ови идрати из бирачког одбора нису ми дали да тасам. Како да се така само до осам увече.
(недеља, 21.55)

Гледам резултате избора и не верујем. Људи, како сте дозволили да остане најгора власт у нашој историји?
(понедељак, 14.29)

Александар Чотрић

Зоран Раонић

Дневник једног сељака

Пише: Сојан Љубковић 73

Драги дневнице, ето тако Цана наводника испроси мог сина Воју за неку девојку из Трешњара, а овај на нешто боље пристаде, па још вели да му драго што је све тако брзо и лако свршено, мислио је да ће много већа компликација да буде. Чек, бре, Војо, рекох, ниси вадио штаљ зуб па си се пријатио изненадио што није болело, на брак си, човече, пристао, да си још чуо да се неко жени а да злату није ни успонао, не терај комендију са озбиљне ствари!

А он се једнако смешка па вели, шта фали, тата, што је нисам успонао, и тебе су наслепо женили па с мајка Добрином век венујеш, усталом мени се девојка баш допаде! Како ти се, бре, допада кад јој очи нико вид'о, питам, а он каже, па чим је решиша да испроси момка значи да је отресита, а чим је мене изабрала значи да има укуса, него заказуј ти спедрање што пре и сам знаш да ми је време да се одреси, а и странка ми је још за прошле изборе наредила да се женим, научно је доказано да онељени кандидати драгут више спазова добијају него самци, а кад нас сваки час неки избори, сутра могу да избију нови, а ја опет да останем кретних рукава!

Тако рече Воја па изађе из куће, а ја се одресио жени па рекох, чујеш ли ти ово, Добрино, дошло време да нам политика жени и удаје децу, Ђути, Тодоре, добро је док их и не прави, умри ми она, па рече да је до малопре телефоном разговарала са кумовима из Трешњара, наше будуће пријатеље Јовановиће добро познају, отац Стојан до окура радио ко лимар, ај' се недавно омако с крова па сад криви на једну ногу, по'о претркао на сина Јаблана, овоме лимарског маказе одсекла два прста али јоште ради...

- Има ли, Добрино, у њи неко читао?
- Јави се из Пошна и мој отац Гајра,
- Има - рече Добрино - мајка Ђурба жена на месту, а ни за Перку Милицу нико нема ружну реч, једино, кажу,

тердоглава ко мазга, што науми то оствари.
- Онда, Тодоре, знаш шта да чиниш - поседа ме мој отац значајно и ја уколмах из прве, нема ми друге морам код Лазе Писара.
Лазо Писар је чувен у наш крај по томе што свакоме зна порекло од Душановог царства на овамо, ошине је родослове излучно и написко, свачије породично стабло у мали прст држи. Народ из далека код њега долази, само му кажеш презиме, а он ти ко из рукава издепуљује кој си и шта си, и одатле су твоји старини, боље ти крштеница од његове не треба.

Е, код њега сам сутрадан дои'о, ај' обеш, у његове ординације већ беше заузето, прориче Лазо некое прошлост па све пуца. У чекаоници седи неки непознат човек, назовем му добар дан па исто седнем, одужи се чекање па ударномо у причу, који добром си, пријатељу, дошо, питам ја, а он вели да је добро није, Тера му решиша да се уда а да никог не пита, изабрала некоег пробишета и мангута коме је још и деда био такав, свекра јој, кажу, јемчара, а отац добар ај, туња, све у свему није могло горе, те је сад дошо да Лазу моли за уступ коју он, истина, ретко испуњава, ај' кад је баш невоља, кажу, обје да учини. Исти случај, велим ја, и мој син решио да се жени некоем матором девојком, што јој пола куће инвалиди, а мања окура да и немају, те исто обју Лазу да молим да ми изда потврду да смо са том фамилијом из Трешњара близак род и да је венчање међу нама немогуће. Боље да тако саботирам свадбу него да ми се сви целог живота каје што се затрчао ко теле пред руду.

Све си у праву, спомени се онај фини човек са мном, ај' у тај час се отворише врата од ординације и на њима појави Лазо Писар, па кад нас виде дресно из свег таса:
- Трајковићу, Јовановићу! Којим добром сте ми дошли? Твој Тодор

Миленко Косановић

ЗАДАТАК

Студенти Филозофског факултета добили задатак да напишу кратку причу која садржи три појма: религија, секс и тајна. Победила је прича:
- Боже, трудна сам. Чије ли је?

(Не)хонорарни сарадник

"Пречесто сам повређен. Ево јуче сам примио и епидурал. Само још да се породим."

Јанко Типсаревић, тенисер

Саша Димитријевић - ЗАРАЗА

Поштовани читаоци, ако сте расположени за сарадњу шаљите своје прилоге на адресу: „Вечерње новости“ Трг Николе Пашића 7, 11000 Београд (за ведру страну)

e-mail: trn@novosti.rs